

Med nedlæggelsen af amterne og overførelsen af ungdomsuddannelsesinstitutionerne til staten er det absolut rimeligt, at rabatvilkårene gøres ensartede til erstatning af de mange forskellige ordninger, amterne hidtil har praktiseret.

Betingelserne for at opnå befordringsrabat i forbindelse med undervisning er klare. Rabat ydes til SU-berettigede, når uddannelsen er tilrettelagt som heltidsundervisning på mindst 23 timer pr. uge, og hvis eleven ikke modtager løn eller andre ydelser i en praktikperiode eller modtager andre befordringsgodtgørelser, og eleven skal naturligvis være studieaktiv.

Nogle af de gamle ordninger har været administreret som rabatordninger, mens andre har været baseret på efterfølgende refusion. Nu ydes der rabat på køb af diverse kort, og de, der ellers skulle indberette deres omkostninger, bliver fri for besværet med at rapportere og med at vente på refusionen.

Egenbetalingen har været forskellig fra egn til egn. Den gennemsnitlige egenbetaling var i 2005-2006 på 285 kr. pr. måned. Omlægningen til en dagsats på 9,50 kr. finder vi hensigtsmæssig, idet det nu vil være muligt at yde rabat på køb af kort, der er gyldigt i en kortere periode end en måned. Det gør systemet fleksibelt, det gør systemet mere brugervenligt.

Sammenlægning eller en uændret videreførelse af de regionale trafikelskaber kan betyde svagt varierende egenbetalingssatser. Derfor er det hensigtsmæssigt med en 5-årig overgangsordning, ja, selv 5 år kan jo synes som lang tid.

Det tilstræbes, at overgangen til en statsligt ledet ordning bliver så smidig som mulig. Omdrejningspunktet vil fortsat være uddannelsesinstitutionerne, der har eleverne gående. Her modtages ansøgning om befordringsrabat, og herfra rapporterer man de faktuelle forhold omkring eleven elektronisk til styrelsen, som suverænt korresponderer med ansøger om godkendelse af rabat baseret på uddannelsesperiode og rejse længde. Erfaringerne fra en lignende rabatordning for uddannelsessøgende på de videregående uddannelser vil blive indarbejdet.

Vi har i Venstre noteret os, at hr. Bjarne Laustsen i Nordjyske Stiftstidende har været ude med en frygt for forringelser af de unges muligheder for at benytte rejsehjemmel med rabat til befordring til andre aktiviteter end uddannelse. Skulle der vise sig en u hensigtsmæssighed her, er Venstre indstillet på at drøfte dette i udvalget og

at medvirke til at finde en løsning, ligesom visse høringssvar fortjener en nøjere granskning.

Venstre anbefaler Folketinget at stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, det er dejligt at høre, at man også drøfter socialdemokratiske forslag og bekymringer i Venstres folketingsgruppe. Det skal hr. Troels Christensen ikke have utak for, for det er jo bare et tegn på, at man trods alt følger lidt med i, hvad der sker derude i det åbne land, for det her er jo et stykke regionalpolitik. Vi ved, at der er nogle, der har lang vej til gymnasiet osv. Det skal vi snakke lidt mere om.

Det, jeg godt vil høre hr. Troels Christensen om, er: Er det her et spareforslag? Altså, hvorfor skal satsen lige ligge midt i? Og hvorfor skal der være al den centralisme? Der må Venstre og regeringen jo svare for sig. Det var jo ordninger, der lå ude hos amterne. Hvorfor er det, at man ikke kan administrere det derude lokalt, hvorfor skal det være en central løsning?

(Kort bemærkning).

Troels Christensen (V):

Det er ikke et spareforslag. Det her er et forslag, som skal sikre, at vi får harmoniseret de ordninger, der har ligget ude regionalt i amterne. Vi får en fælles indgang, vi får lige vilkår for alle omkring befordringsrabat. Og det synes vi vil være en fordel.

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Når man laver sådan noget, så siger ordføreren, at det skal være ensartet i hele landet. Ja, men der er jo mange måder at lave ensartethed på. Det kunne jo være sådan, at man i stedet for at vælge den dyreste sats på 314 kr. måske kunne have valgt, ligesom man gjorde i Ringkøbing Amt, nemlig 210 kr., men man har valgt at lægge sig midt i. Derfor er det da et interessant spørgsmål, for hvis man skal ensrette noget, så kan man da lige så godt tage den laveste som den højeste eller den midterste sats, ikke?

Dernæst er der igen det der med centralismen. Jeg er bekymret for et andet punkt i lovforslaget. Den måde, man har håndteret det på, har selvsagt været forskellig derude i de 14 amter, også med hensyn til sådan noget som sygebefordring, hvor det er lagt ud til den enkelte skole.